

Remegés

a tó felett a csonka nyárfa még ilyen nyákos időben is úgy lebegteti üres vesszeit mintha legalábbis fűzfa lenne bozontos nagy sörénnyel törzséből kibontva a pad alatt a kiürült energiát vesztett alumíniumdoboz gyúrten szorong és várja a holnapot de csak a takarító szolgálat háromujjú karma nyesődik oldalába a felhők felett nyári göncben puttók rohangásznak és gőzük sincs mi folyik itt a világban ahol az egy négyzetméterre eső gyűlölet száz és az egy négyzetméterre eső irigység legalább hetvenöt és az egy négyzetméterre eső falánkság és kéjvágy sok nullával található meg *Az Isten rossz? – kérdi vasárnap reggel tíz óra harcminkor a református lelkipásztor, s a hívek megrökönyödnek, hogy szent helyen, hangosan, lehet-e ilyesmit kérdezni.*

egyszer egy kedves meghívott vacsorázni sült malackörmöt ettünk és csalamádét hozzá ez az én személyes életem amint összekapcsolódik a nyári égbolton nem látható csillagokkal a föld színe alatt élő bálnák már befogadtak egy univerzumot és a következő sziget eltűnéséig alig kell tízévet várnunk miközben ülünk a presszók törzsasztalainál vígan beszélgetve a költők rákban halnak vagy túlradagolásban és a szó elszáll varjú formájában és csak a kockásfülű nyúl az aki erre az évre szerencsét hozhat vagy legalább egy mosolyt amikor is megremeg az ég a puttók trappolása alatt és a lelkipásztor szélesen elmosolyodik tudva az igazságot.